

rije bile su tako pokrivenе, da im je kršćanska vojska teško mogla naškoditi. Baterije počeše sipati vatru na 8 kolovoza i sipale su je sa svom žestinom sve do 13. kolovoza. Neprijateljsko topništvo bilo je daleko moćnije. Sami onaj top od 20 cm. nanio je silnu štetu tvrđavi. Raskopao je zid



Sinjska tvrdava s istočne strane
(Iz djela Coronelli, Isolario, Venezia 1696)

za čitavih 20 koraka, tako da je bila pogibelj da kroz puštinu ulete Turci u tvrđavu. Posadi je ipak uspjelo ovaj top onemogućiti. Ivan Gulić opazi, kako ovaj top riga silnu vatru i nanosi tvrđavi nemilu štetu, pa pristupi k topdžiji i zamoli ga, da mu dozvoli opaliti samo jedan hitac. Topdžija mu ispuni želju, a on omjeri tako vješto da je top pogodio uprav u žvale. I tako ovaj top prestade nanositi tvrđavi štetu.

Već prvog dana pod turskom vatrom izgorješe obe crkve, i Gospina i sv. O. Franje, radi česa svi vjernici od žalosti proplakaše. Ipak redovnici, koji bijahu u tvrđavi, potjecahu ih na hrabrost i pouzdanje u Boga i Njegovu Presv. Majku, a sami vapijahu u pomoć Majku Božju pred Njezinom čudotvornom Prilikom, da im se smiluje i osloboди ih od neprijatelja Križa Kristova.

Nakon vatre koja je bila gotovo razrušila zidove tvrđave, turska vojska prijeđe na juriš. Hrabri branitelji junač-